

Asia C-354/21**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Vastaanottopäivä:**

4.6.2021

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua)

Ennakkoratkaisupyynnön tekemispäivä:

2.6.2021

Valittaja:

R. J. R.

Valittajan vastapuoli:

Valstybės įmonė Registrų centras

Pääasian menettelyn kohde

Kieltäytyminen valittajan Liettuassa sijaitsevaa kiinteistöä koskevan omistusoikeuden kirjaamisesta kiinteistörekisteriin Saksassa annetun eurooppalaisen perintötodistuksen perusteella

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 650/2012 säännösten tulkinta; SEUT 267 artiklan kolmas kohta

Ennakkoratkaisukysymys

Onko toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta 4.7.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 650/2012 1 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan ja 69 artiklan 5 kohdan tulkittava tarkoittavan, että

ne eivät ole esteenä sellaiselle kiinteän omaisuuden sijaintijäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan omistusoikeus voidaan kirjata kiinteistörekisteriin eurooppalaisen perintötodistuksen perusteella vain, jos eurooppalainen perintötodistus sisältää kaikki rekisteröintiin tarvittavat tiedot?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta 4.7.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 650/2012 (EUVL 2012, L 201, 27.7.2012, s. 107; jäljempänä asetus (EU) N:o 650/2012): johdanto-osan seitsemäs, kahdeksas, 18, 67 ja 68 perustelukappale, 1 artiklan 2 kohdan 1 alakohta, 63 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta, 68 artiklan 1 alakohta, 69 artiklan 1, 2 ja 5 kohta.

Toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 650/2012 tarkoitettujen lomakkeiden vahvistamisesta 9.12.2014 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1329/2014 (EUVL 2014, L 359, 16.12.2014, s. 30; jäljempänä asetus (EU) N:o 1329/2014): 1 artiklan 5 kohta, liitteessä 5 olevan lomakkeen V liitteen IV 9 kohta ja alaviite 13.

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Kiinteistörekisteristä annettu Liettuan tasavallan laki (Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto registro įstatymas, jäljempänä kiinteistörekisterilaki; 23.6.2015 annettu lain nro XII-1833 mukainen toisinto on tämän asian kannalta merkityksellinen):

5 §

”—

2. Kiinteistörekisterinpitäjä vastaa kiinteistörekisteriin tallennettujen tietojen paikkansapitävyydestä ja suojelusta lainsäädännöllä vahvistetun menettelyn mukaisesti. Kiinteistörekisterinpitäjä on vastuussa ainoastaan siitä, että kiinteistörekisteriin kirjatut tiedot vastaavat asiakirjoja, joiden perusteella tiedot tallennettiin.”

22 §

”Asiakirjoja, jotka vahvistavat kiinteään omaisuuteen kohdistuvien oikeuksien syntyminen, mahdolliset näihin oikeuksiin vaikuttavat rasitukset sekä oikeudelliset tosiseikat, joiden perusteella nämä oikeudet kirjataan kiinteistörekisteriin, ovat

--

(5) todistus perintöoikeudesta

--

(10) muut lailla säädetyt asiakirjat.”

23 §

”--

2. Hakemukseen on liitettävä asiakirjat, joissa vahvistetaan niiden oikeuksien syntyminen, joiden rekisteröintiä haetaan, näihin oikeuksiin vaikuttavat rasitukset ja niihin liittyvät oikeudelliset tosiseikat. --

3. Asiakirjojen, joiden perusteella kiinteää omaisuutta koskevat oikeudet vahvistetaan, syntyvät, raukeavat tai siirretään tai niihin kohdistetaan rasituksia, -- on täytettävä laissa säädetyt vaatimukset ja sisällettävä kiinteistörekisteriin kirjaamiseen tarvittavat tiedot.

4. Asiakirjat, joiden perusteella rekisteröintiä pyydetään, on kirjoitettava selkeästi, ja niiden on sisällettävä rekisteröintiin liittyvien henkilöiden täydelliset etunimet, sukunimet, viralliset nimet, osoitteet ja henkilötunnukset sekä kiinteän omaisuuden, jota rekisteröinti koskee, kiinteistötunnus, joka annetaan noudattaen kiinteistörekisterin vahvistamaa menettelyä. --

--”

29 §

”Kiinteistörekisterinpitäjän on kieltäydyttävä rekisteröimästä kiinteää omaisuutta koskevia oikeuksia --, jos hakemusta tarkasteltaessa todetaan jokin seuraavista seikoista:

--

(2) asiakirja, jonka perusteella rekisteröintiä pyydetään, ei täytä tämän lain vaatimuksia

--

(6) kiinteistörekisterinpitäjälle toimitettu hakemus tai asiakirja ei sisällä kiinteistörekisteriä koskevissa säännöissä edellytetyjä tietoja, jotka tarvitaan

kiinteän omaisuuden ja sitä koskevia oikeuksia hankkivien henkilöiden yksilöimiseksi – –”

Liettuan tasavallan hallituksen päätöksellä nro 379 23.4.2014 hyväksymät kiinteistörekisteriä koskevat määräykset

”– – 14.2.2. Kiinteän omaisuuden yksilöintitiedot:

14.2.2.1. Kiinteistön kiinteistörekisterin mukainen alue ja kiinteistötunnus

14.2.2.2. Kiinteistön kiinteistötunnus 14.2.2.3. Rakennuksen yksilöintinumero

14.2.2.4 Huoneiston tai tilojen yksilöintinumero – –”

Lyhyt kuvaus tosiseikoista ja menettelystä

- 1 R. J. R., valittaja, on Saksassa asuva Liettuan ja Saksan kansalainen. J. M. R. eli R. J. R:n äiti kuoli 6.12.2015; hänen asuinpaikkansa oli hänen kuollessaan Saksassa. Valittaja, äitinsä ainoa perillinen, otti vastaan äitinsä koko jäämistön Saksassa varauksetta Saksan lainsäädännössä säädettyjen menettelyn ja määräaikojen mukaisesti. Koska jäämistöön kuului paitsi äidin omistuksessa ollutta kiinteää omaisuutta Saksassa myös kiinteää omaisuutta Liettuassa, valittaja haki toimivaltaiselta saksalaiselta tuomioistuimelta eurooppalaista perintötodistusta asetuksen (EU) N:o 650/2012 mukaisesti. Amtsgericht Bad Urach (Bad Urachin alioikeus) Saksan liittotasavallassa antoi 24.9.2018 valittajalle perintötodistuksen nro 1 VI 174/18 (jäljempänä perintötodistus), jossa todetaan, että 10.5.2014 kuollut G. R. jätti jäämistön J. M. R:lle eli ainoalle perilliselle, ja eurooppalaisen perintötodistuksen nro 1 VI 175/18, jossa todetaan, että 6.12.2015 kuollut J. M. R. jätti jäämistön R. J. R:lle, joka oli ainoa perillinen ja otti vastaan jäämistön varauksetta.
- 2 Valittaja jätti 15.3.2019 VĮ [Valstybės įmonė] Registrų centrasille (valtionyrityksenä toimiva rekisterikeskus) hakemuksen äitinsä nimissä rekisteröityä kiinteää omaisuutta koskevan omistusoikeutensa rekisteröimiseksi. Valittaja toimitti hakemuksen mukana 24.9.2018 annetut perintötodistuksen ja eurooppalaisen perintötodistuksen nro 1 VI 175/18, jäljennökset näiden asiakirjojen käännöksistä sekä jäljennökset J. M. R:lle, G. R:lle ja R. J. R:lle myönnettyistä Liettuan tasavallan passeista. VĮ Registrų centro Turto registrų tvarkymo tarnybos Nekilnojamojo turto registro departamentas Tauragės skyrius (valtionyrityksenä toimivan rekisterikeskuksen omaisuusrekisterien hallinnointipalvelun kiinteistörekisteriosaston alainen Tauragén jaosto, jäljempänä jaosto) hylkäsi valittajan pyynnön 20.3.2019 päätöksellä nro SPR4-340, jossa todettiin, että eurooppalaiseen perintötodistukseen nro 1 VI 175/18 ei sisällynyt kiinteistörekisteristä annetussa Liettuan tasavallan laissa säädettyjä tietoja kiinteän omaisuuden yksilöimiseksi, toisin sanoen todistuksessa ei ilmoitettu valittajan perimää omaisuutta. Valittaja valitti jaoston päätöksestä VĮ Registrų centro Centrinio registratoriaus ginčų nagrinėjimo komisijalle (valtionyrityksenä toimivan rekisterikeskuksen keskuskirjaamon alainen riitojenratkaisulautakunta,

jäljempänä lautakunta). Lautakunta pysytti jaoston alkuperäisen päätöksen kokonaisuudessaan 9.5.2019 tekemällään päätöksellä nro CSPR-147.

- 3 Valittaja oli tyytymätön jaoston ja lautakunnan päätöksiin ja valitti niistä Regionų apygardos administracinis teismasiin (alueellinen hallintotuomioistuin). Valittajan valitus hylättiin perusteettomana 30.9.2019 tehdyllä päätöksellä. Valittaja valitti tästä ratkaisusta Lietuvos vyriausiasis administracinis teismasiin (Liettuan ylin hallintotuomioistuin) ja vaati muun muassa ennakkoratkaisun pyytämistä asetuksen (EU) N:o 650/2012 tulkinnasta Euroopan unionin tuomioistuimelta.

Pääasian asianosaisten pääasialliset lausumat

- 4 Valittaja toteaa ottaneensa vastaan koko jäämistön varauksetta; tämän vuoksi koko jäämistöön – mukaan lukien jäämistö Liettuassa – sovellettavan Saksan lainsäädännön nojalla eurooppalaisessa perintötodistuksessa ei ole perustetta määritellä perillisellä olevia oikeuksia eikä laatia luetteloa omaisuudesta. Valittajan mukaan Saksan perintöoikeudessa säädetään perittävän oikeuksien yleisseuraannosta; näin ollen koska hän on ainoa perillinen, kaikki perittävälle kuulunut omaisuus siirtyy perilliselle eikä Saksan perintölainsäädännön mukaan ole mahdollista ilmoittaa tai muulla tavoin määritellä jäämistöomaisuutta; tällöin Saksan tuomioistuimet eivät vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti sovello asetuksen (EU) N:o 650/2012 68 artiklan 1 alakohtaa, jonka mukaan todistuksessa on ilmoitettava kullekin perilliselle tuleva perintöosa ja tarvittaessa luettelo kullekin perilliselle kuuluvista oikeuksista ja/tai omaisuudesta, eivätkä Saksan tuomioistuimet sisällytä eurooppalaiseen perintötodistukseen tietoja perityn kiinteän omaisuuden yksilöimiseksi. Tällaista vaatimusta ei sisälly asetukseen (EU) N:o 650/2012, eikä ole tarpeen määritellä perittyä omaisuutta eikä antaa tietoja sen yksilöimiseksi haettaessa kyseistä todistusta. Valittaja viittaa asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 18 perustelukappaleeseen ja 69 artiklan 5 kohtaan sekä julkisasiamiehen asiassa Kubicka esittämän ratkaisuehdotuksen (C-218/16, EU:C:2017:387) 67 kohtaan ja toteaa, että hän antoi nämä tiedot rekisteröintihakemuksessaan ja että tämän olisi pitänyt riittää. Näiden tietojen jättäminen pois eurooppalaisesta perintötodistuksesta ei hänen mukaansa voi olla esteenä hänen perimänsä kiinteän omaisuuden rekisteröinnille varsinkaan silloin, kun hän on tämän omaisuuden ainoa perijä. Rekisteröintiin tarvittavat tiedot voidaan toimittaa esittämällä lisäasiakirjoja tai -tietoja. Valittajan mukaan päinvastainen tulkinta olisi vastoin asetuksen (EU) N:o 650/2012 tavoitetta, joka on perillisten oikeuksien käytön yksinkertaistaminen.
- 5 Valittajan vastapuoli toteaa, että asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 18 ja 68 perustelukappaleen, 1 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan ja 69 artiklan 5 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 1329/2014 liitteessä 5 olevan lomakkeen V liitteen IV 9 kohdan mukaan perittäessä kiinteää omaisuutta kiinteän omaisuuden rekisteröintiä säännellään sen jäsenvaltion lainsäädännöllä, jossa omaisuus sijaitsee, riippumatta siitä, missä maassa eurooppalainen perintötodistus on annettu. Kiinteää omaisuutta koskevien oikeuksien rekisteröinnin (myös perintötodistuksen)

oikeusperustat luetellaan kiinteistörekisterilain 22 §:ssä; tämän vuoksi mainitussa pykälässä tarkoitettujen asiakirjojen – eikä valittajan jättämän hakemuksen – on vahvistettava niiden oikeuksien syntyminen, joiden rekisteröintiä haetaan, sekä säännöksissä asetettujen vaatimusten noudattaminen, ja näiden asiakirjojen on sisällettävä kiinteistörekisteriin kirjaamiseen tarvittavat tiedot. Valittajan vastapuoli ei yhdy valittajan näkemykseen, jonka mukaan kiinteistörekisterilain 29 §:n 6 momentista käy ilmi, että merkitykselliset tiedot voidaan ilmoittaa myös jätetyssä hakemuksessa. Valittajan vastapuoli huomauttaa myös, että kumpaakaan Saksan liittotasavallassa toimivan Amtsgericht Bad Urachin antamista todistuksista ei voida käyttää perusteena G. R:n omistamaa kiinteistöä koskevien oikeuksien rekisteröinnille. Ensinnäkään perintötodistuksella nro 1 VI 174/18, jossa todetaan G. R:n jättäneen jäämistön J. M. R:lle, ei voi olla valittajan tarkoittamia oikeudellisia seurauksia Liettuan tasavallassa kahdesta syystä: se ei noudata asetuksen (EU) N:o 650/2012 68 artiklassa säädettyjä eurooppalaisen perintötodistuksen sisältöä ja muotoa koskevia vaatimuksia eikä sitä näin ollen voida pitää eurooppalaisena perintötodistuksena, eikä se ole Liettuan tasavallan lainsäädännön mukaisesti annettu asiakirja. Toiseksi eurooppalainen perintötodistus nro 1 VI 175/18 ei täytä kiinteistörekisterilaissa asetettuja vaatimuksia, sillä siinä ei ilmoiteta kiinteistörekisteriä koskevien sääntöjen mukaisesti annettua kiinteän omaisuuden kiinteistötunnusta eikä anneta kiinteän omaisuuden yksilöimiseksi tarvittavia tietoja. Valittajan vastapuoli tähdentää myös, että valittaja haki ainoastaan yhden G. R:n omistamaa kiinteistöä koskevan omistusoikeuden rekisteröintiä, mutta tästä omaisuudesta ei ollut annettu eurooppalaista perintötodistusta, eikä perintötodistuksessa nro 1 VI 175/18 ollut tietoa G. R:n jäämistöstä ja sen vastaanottamisesta.

Tiivistelmä ennakkoratkaisupyynnön perusteista

- 6 Analysoidessaan asetuksen (EU) N:o 650/2012 ja asetuksen (EU) N:o 1329/2014 asian kannalta merkityksellisiä säännöksiä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuimien toteaa ensinnäkin, että perillisten, testamentinsaajien ja muiden perittävälle läheisten henkilöiden sekä perimyksen liittyvien velkojien oikeuksien tehokkaan suojelun varmistamiseksi asetuksella N:o 650/2012 otetaan käyttöön eurooppalainen perintötodistus, jolla siinä mainitun perillisen, testamentinsaajan tai oikeudenomistajan on voitava toisessa jäsenvaltiossa osoittaa asemansa ja perintöoikeutensa (tuomio 1.3.2018, Mahkopf, C-558/16, EU:C:2018:138, 36 kohta; tuomio 12.10.2017, Kubicka, C-218/16, EU:C:2017:755, 59 kohta).
- 7 Asetuksen N:o 650/2012 69 artiklan 5 kohdan mukaan kyseinen todistus on pätevä asiakirja, jonka perusteella jäämistöomaisuutta koskevat tiedot voidaan kirjata jäsenvaltion asiaankuuluvaan rekisteriin. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan todistuksen oikeusvaikutuksia koskevien sääntöjen perusteella on kuitenkin selvää, että todistuksen hallussapito ei sinänsä tarkoita, että omaisuuden sijaintijäsenvaltion lainsäädännössä säädettyjä edellytyksiä kiinteän omaisuuden rekisteröimiseksi ei sovelleta. Tämän päätelmän vahvistaa myös johdanto-osan 18 perustelukappaleen toteamus, jonka mukaan

- ”eurooppalaisen perintötodistuksen olisi oltava pätevä asiakirja jäämistöomaisuuden kirjaamiseksi jäsenvaltion rekisteriin. Tämän ei kuitenkaan olisi estettävä rekisteröintiviranomaisia pyytämästä rekisteröintiä hakevalta henkilöltä sellaisten lisätietojen tai -asiakirjojen esittämistä, joita edellytetään sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa rekisteriä pidetään”.
- 8 Kuten käy ilmi julkisasiamies Yves Botin asiassa Kubicka 17.5.2017 esittämän ratkaisuehdotuksen (C-218/16, EU:C:2017:387) 67 kohdasta, asetuksen (EU) N:o 650/2012 ulottuvuus on rajattava koskemaan ainoastaan rekisteröintimenettelyyn liittyviä yksityiskohtaisia sääntöjä, mistä seuraa, että eurooppalaisen perintötodistuksen täydennykseksi voidaan vaatia muita asiakirjoja tai tietoja esimerkiksi silloin, kun todistuksessa mainitut tiedot eivät ole riittävän täsmällisiä, jotta niiden avulla pystyttäisiin yksilöimään omaisuus, jonka omistusoikeuden siirto pitäisi rekisteröidä.
 - 9 Näin ollen ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin korostaa, että nyt käsiteltävän asian kohteena olevan kansallisen lainsäädännön mukaan kiinteistörekisteriin kirjaamiseksi tarvittavat tiedot voidaan antaa ainoastaan kiinteistörekisterilain 22 §:ssä luetelluissa asiakirjoissa, ja jos rekisterinpitäjä saa puutteelliset tiedot, sillä ei ole harkintavaltaa nojautua niihin tietoihin, jotka esitetään mainitun säännöksen mukaan asiakirjassa, jonka ei katsota soveltuvan perusteeksi lailliselle rekisteröinnille.
 - 10 Kansallisen lainsäädännön vaikutuksia perillisten oikeuksiin on arvioitava todistuksen sisältöä koskevien asetuksen (EU) N:o 650/2012 ja asetuksen (EU) N:o 1329/2014 säännösten perusteella. Asetuksen (EU) N:o 650/2012 68 artiklassa todetaan, että ”todistuksessa on oltava seuraavat tiedot, siltä osin kuin sen käyttötarkoitus niitä edellyttää”. Mainitun artiklan 1 alakohdan mukaan todistuksessa on ilmoitettava ”kullekin perilliselle tuleva perintöosa ja tarvittaessa luettelo kullekin perilliselle kuuluvista oikeuksista ja/tai omaisuudesta”. Asetuksen (EU) N:o 1329/2014 liitteessä 5 olevan lomakkeen V liitteen IV 9 kohdan (joka on pakollinen, kun tarkoituksena on vahvistaa perillisen asema ja oikeudet) tarkoitus on yksilöidä ”perilliselle kohdennettu omaisuus, josta on pyydetty todistusta (täsmennetään omaisuus ja ilmoitetaan kaikki olennaiset yksilöintitiedot)”. Mainittua kohtaa koskevassa alaviitteessä 13 todetaan seuraavaa: ”Ilmoitetaan, onko perillinen saanut omistusoikeuden tai muita omaisuuteen liittyviä oikeuksia. – – Jos kyseessä on rekisteröity omaisuus, ilmoitetaan tiedot, joita edellytetään sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa rekisteriä pidetään, jotta omaisuus voidaan yksilöidä (esim. kiinteän omaisuuden osalta tarkka osoite, kiinteistörekisteri-, viljelylohko- tai maarekisterinumero, omaisuuden kuvaus – –).” Jos edellä mainituissa säännöksissä yksilöidyt tiedot on annettu, todistusta pidetään Liettuan tasavallassa pätevänä asiakirjana, jonka perusteella jäämistöomaisuus kirjataan kiinteistörekisteriin, kuten asetuksen (EU) N:o 650/2012 69 artiklan 5 kohdassa säädetään.
 - 11 Unionin tuomioistuin on oikeuskäytännössään todennut selvästi, että asetuksen N:o 650/2012 67 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan todistuksen antavan

viranomaiselle velvollisuuden käyttää todistuksen antamiseen lomaketta V, josta säädetään täytäntöönpanoasetuksen N:o 1329/2014 liitteessä 5 (tuomio 17.1.2019, Brisch, C-102/18, EU:C:2019:34, 30 kohta). Saksan liittotasavallassa toimiva Amtsgericht Bad Urach antoi eurooppalaisen perintötodistuksen nro 1 VI 175/18 käyttäen lomaketta V, josta säädetään täytäntöönpanoasetuksen N:o 1329/2014 liitteessä 5; siihen on liitetty liite IV, jossa vahvistetaan perillisen asema ja oikeudet. Lomakkeen V liitteen IV 9 kohdassa, jossa on tarkoitus yksilöidä perilliselle kohdennettu omaisuus, josta on pyydetty todistusta, ei kuitenkaan ole mitään tietoja. Valittajan valituksessaan esittämien väitteiden ja siteeratun Saksan tuomioistuinten oikeuskäytännön perusteella on ilmeistä, että näiden tietojen pois jääminen ei johdu todistuksen antaneen viranomaisen virheestä.

- 12 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 68 perustelukappale ei ole tässä suhteessa merkityksellinen. Siinä todetaan nimenomaisesti seuraavaa: ”Todistuksen antavan viranomaisen olisi otettava huomioon muodollisuudet, joita kiinteän omaisuuden rekisteröinti edellyttää jäsenvaltiossa, jossa rekisteriä pidetään.” On kuitenkin syytä myös muistaa, että kun unionin lainsäätävä muotoili kyseisen kannanoton asetuksen johdanto-osaan, se ei laatinut todistuksen antavaan viranomaiseen sovellettavaa pakottavaa säännöstä; lisäksi lainsäätävä ei nimenomaisesti toistanut kyseistä kannanottoa asetuksen (EU) N:o 650/2012 artikloissa.
- 13 Tässä tilanteessa – eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotolle asetettujen tavoitteiden perusteella ja jotta varmistetaan unionin lainsäätäjän [asetuksen (EU) N:o 650/2012 johdanto-osan 67 perustelukappaleen ensimmäisen virkkeen mukaan] tavoittelema ”rajat ylittäviä vaikutuksia omaavan perintöasian nopea, sujuva ja tehokas ratkaiseminen unionissa” – ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole varma asetuksen N:o 650/2012 1 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan ja 69 artiklan 5 kohdan tulkinnasta ja pyytää tämän vuoksi unionin tuomioistuinta vastaamaan ennakkoratkaisukysymykseen.